

- Β'.** Διὰ τὶ μετὰ τὴν κτίσιν τελευταῖος ὁ ἀνθρωπός. 132.
- Γ'.** "Οτι τιμιωτέρα πάσης τῆς φαινομένης κτίσεως, ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. 133.
- Δ'.** "Οτι διὰ πάντων ἐπισημαίνει τὴν ἀρχικὴν ἔξουσίαν ἡ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευή. 136.
- Ε'.** "Οτι ὅμοιωμα τῆς Θείας Βασιλείας ὁ ἀνθρωπός. 137.
- Ϛ'.** Ἐξέτασις τῆς τοῦ νοῦ πρὸς τὴν φύσιν συγγενείας, ἐν ᾧ καὶ ἐκ παρόδου τὸ τῶν Ἀνθροίων διελέγχεται δόγμα. 137.
- Ζ'.** Διὰ τὶ γυμνὸς τῶν ἐκ φύσεως ὅπλων τε καὶ προκαλυμμάτων ὁ ἀνθρωπός. 140.
- Η'.** Διὰ τὲ ὄρθιον τοῦ ἀνθρώπου τὸ σχῆμα, καὶ ὅτι διὰ τὸν λόγον αἱ χεῖρες ἐν ᾧ τὶς καὶ περὶ διαφορᾶς ψυχῶν φιλοσοφία. 144.
- Θ'.** "Οτι δργανικὸν κατεσκευάσθη τοῦ ἀνθρώπου τὸ σχῆμα πρὸς τὴν τοῦ λόγου χρείαν. 149.
- Ι'.** "Οτι διὰ τῶν αἰσθήσεων ὁ νοῦς ἐνεργεῖ. 153.
- ΙΑ'.** "Οτι ἀθεώρητος ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. 153.
- ΙΒ'.** Ἐξέτασις, ἐν τίνι τὸ ἡγεμονικὸν νομιστέον, ἐν ᾧ καὶ περὶ δακρύων καὶ περὶ γέλωτος φυσιολογία, καὶ θεώρημά τι φυσικὸν περὶ τῆς κατὰ τὴν ὅλην, καὶ τὴν φύσιν, καὶ τὸν νοῦν κοινωνίας. 156.
- ΙΓ'.** Περὶ ὑπνου, καὶ χάσμης, καὶ ὀνείρων αἰτιολογία. 165.
- ΙΔ'.** "Οτι οὐκ ἐν μέρει τοῦ σώματος ὁ νοῦς. Ἐν ᾧ καὶ διάκρισις τῶν τε σωματικῶν καὶ ψυχικῶν κινημάτων. 173.
- ΙΕ'.** "Οτι κυρίως ψυχὴ, ἡ λογικὴ καὶ ἔστι καὶ λέγεται αἱ δὲ ἄλλαι ὁμονύμως κατονομάζονται. Ἐν ᾧ καὶ τὸ, διὰ παντὸς τοῦ σώματος διήκειν τὴν τοῦ νοῦ δύναμιν, καταλλήλως ἔκαστου μέρους προσαπτομένην. 176.
- ΙΖ'.** Θεωρία τοῦ θείου ῥήτου εἰπόντος «Ποιήσω μεν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὅμοισιν ἡμετέραν». Ἐν ᾧ ἐξετάζεται, τίς ὁ τῆς εἰκόνος λόγος, καὶ εἰ ὁμοιοῦται τῷ μακαρίῳ τε καὶ ἀπαθεῖ τὸ ἐμπαθὲς καὶ ἐπίκηρον, καὶ πῶς ἐν τῇ εἰκόνῃ τὸ ἀρρέν καὶ τὸ θῆλυ, ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τούτων οὐκ ὄντων. 177.
- ΙΖ'.** Τί χρὴ λέγειν πρὸς τοὺς ἐπαποροῦντας, εἰ μετὰ τὴν ἀμαρτίαν ἡ παιδοποίεια, πῶς ἀνέγένοντο αἱ ψυχαὶ, εἰ ἀναμάρτητοι διέμειναν οἱ ἐξ ἀρχῆς ἀνθρωποι. 188.
- ΙΗ'.** "Οτι τὰ ἀλογα ἐν ἡμῖν πάθη ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἀλογὸν φύσιν συγγενείας τὰς ἀφορμὰς 192.
- ΙΘ'.** Πρὸς τοὺς λέγοντας, πάλιν ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει εἶναι τῶν ἐλπίζομένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ παραδείσῳ γεγράφθαι διὰ τούτων τὸν ἀνθρώπον ζῆν. 196.
- Κ'.** Τίς ἡ ἐν τῷ Παραδείσῳ ζωὴ, καὶ τί τὸ ἀπηγορευμένον ζύλον. 197.
- ΚΑ'.** "Οτι ἡ ἀνάστασις οὐ τοσοῦτον ἐκ τοῦ κηρύγματος τοῦ γραφικοῦ δσον ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων ἀκολούθως ἐλπίζεται. 201.
- ΚΒ'.** Πρὸς τοὺς λέγοντας εἰ καλόν τι καὶ ἀγαθόν ἡ ἀνάστασις, τί οὐχὶ ἥδη γέγονεν, ἀλλὰ χρόνων τισὶ περιόδοις ἐλπίζεται. 204.
- ΚΓ'.** "Οτι ὁ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ὅμοιογῶν, ἀναγκαίως καὶ περὶ τοῦ τέλους συνθήσεται. 209.
- ΚΔ'.** Αντίρρησις πρὸς τοὺς λέγοντας, συναίδιον εἶναι τῷ Θεῷ τὴν ὅλην. 212.
- ΚΕ'.** Ήως ἀν τὶς καὶ τῶν ἐξωθεν προσαγγείη πιστεῦσαι τῇ Γραφῇ περὶ τῆς ἀναστάσεως διδασκούσῃ. 213.
- ΚΤ'.** "Οτι οὐκ ἔξω τοῦ εἰκότος ἡ ἀνάστασις. 224.
- ΚΖ'.** "Οτι δυνατόν ἐστιν, εἰς τὰ τοῦ παντὸς στοιχεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀναλυθέντος, πάλιν ἐκ τοῦ κοινοῦ ἐκάστῳ τὸ ἕδιον ἀποσωθῆναι. 225.
- ΚΗ'.** Πρὸς τοὺς λέγοντας προϋφεστάναι τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων, ἡ τὸ ἔμπαλιν πρὸ τῶν ψυχῶν διαπεπλάσθαι τὰ σώματα. Ἐν ᾧ τὶς καὶ ἀνατροπὴ τῆς κατὰ τὰς μετεμψυχώσεις μιθοποιεῖται. 229.
- ΚΘ'.** Κατασκευὴ τοῦ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ψυχὴ τε καὶ σώματι τὴν αἰτίαν τῆς ὑπάρξεως εἶναι. 233.
- Λ'.** Θεωρία τις ἱατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων. 240.
-
- Λόγος Α'.** εἰς τὰ τῆς Γραφῆς ῥήματα: «Ποιήσω μεν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ ὅμοισιν». 257.
- Λόγος Β'.** περὶ τῶν αὐτῶν τῆς Θείας Γραφῆς ῥημάτων. 277.
- Περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως, ἡ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν τελειότητος. 297.

